

Prima instanță - (Judecătoria Cimișlia) S. Aramă

Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu

DECIZIE

28 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței,
judecători

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat, Dumitru Visternicean,
Nicolae Craiu, Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de Roabeș Vasile,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Darii Vasile
împotriva lui Roabeș Vasile cu privire la repunerea în termen, încasarea sumei și
compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2017 și încheierii
Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 08 decembrie 2015 avocatul Covaliov Natalia, în interesele lui Darii Vasile, a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Roabeș Vasile, prin care a solicitat încasarea de la pârât în beneficiul lui Darii Vasile a sumei de 21500 dolari SUA cu titlu de datorie, 2872 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și 12965 lei pentru achitarea taxei de stat.

Motivele cererii de chemare în judecată, astfel după cum au fost expuse de reclamant, pot fi rezumate după cum urmează.

La 10 iulie 2009 Darii Vasile i-a oferit cu împrumut lui Roabeș Vasile suma de 30000 dolari SUA, cu termenul de rambursare de trei ani și plata unei dobânzi anuale în mărime de 15 % din suma totală a împrumutului.

În conformitate cu prevederile art. 210 alin. (1) din Codul civil, împrumutul a fost întocmit în formă scrisă, sub formă de recipisă.

La 02 noiembrie 2012 Roabeș Vasile și-a executat parțial obligația și a restituit doar suma de 8500 dolari SUA.

Astfel, în adresa pârâtului a fost expediată reclamația prin care a fost informat despre datoria existentă și necesitatea achitării acesteia, însă acesta nu și-a onorat obligația în termen.

Ulterior, la 22 ianuarie 2016, avocatul Bucliș Anișoara, în interesele lui Darii Vasile, a înaintat cerere suplimentară, prin care a solicitat repunerea în termenul de prescripție extinctivă.

Referitor la cererea privind repunerea în termenul de prescripție extinctivă, avocatul Bucliș Anișoara, a indicat că la 22 mai 2015 a fost încheiat contractul de prestări servicii pentru colectarea datoriilor.

La 29 iunie 2015, conform clauzelor contractuale a fost inițiată etapa prejudiciară de soluționare a litigiului cu pârâtul, care presupune: negocieri directe, expedierea somațiilor despre existența datoriilor, efectuarea apelurilor telefonice, etc..

A menționat că pârâtul a fost telefonat și notificat în scris de mai multe ori de către personalul companiei de colectare a datoriilor, fiind anunțat despre existența datoriei față de reclamant și consecințele neachitării ei.

Deși de fiecare dată când a fost contactat i-a fost acordat termen rezonabil pentru achitarea datoriei, pârâtul nu și-a onorat obligațiile de plată a acesteia, în legătură cu ce reclamantul a înaintat prezenta acțiune în judecată.

Consideră că intenția pârâtului nu a fost de a stinge datoria, ci tergiversarea achitării ei pentru a expira termenul de prescripție.

În sensul dat, a indicat că potrivit recipisei, data scadentă de achitare a împrumutului era 10 iulie 2012, însă pârâtul a restituit prima și unica tranșă la 02 noiembrie 2012.

Astfel, reclamantul a prezumat buna-credință a debitorului, fapt ce a servit drept temei pentru amânarea plății datoriei, întru evitarea unui litigiu în instanța de judecată.

În realitate, prin acțiunile pârâtului se remarcă un comportament de rea-credință și de eschivare de la onorarea obligațiilor contractuale.

A indicat că deoarece legislația civilă nu prevede exhaustiv temeiurile de repunere în termen, comportamentul dolosiv al pârâtului urmează a fi reținut de către instanță ca temei de repunere în termen.

În drept, acțiunea a fost întemeiată în baza art. 279 din Codul civil și art. 56, 60, 166 și 167 din Codul de procedură civilă.

Prin hotărîrea Judecătoriei Cimișlia din 12 martie 2016 s-a respins cererea înaintată de avocatul Bucliș Anișoara în interesele lui Darii Vasile cu privire la repunerea în termen.

S-a respins acțiunea înaintată de Darii Vasile împotriva lui Roabeș Vasile cu privire la încasarea sumei, ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție.

S-a respins cererea privind compensarea cheltuielilor de judecată.

La 25 iulie 2016 avocatul Bucliș Anișoara a depus apel nemotivat în interesele lui Darii Vasile, solicitând repunerea în termenul de declarare a apelului, casarea hotărîrii Judecătoriei Cimișlia din 12 martie 2016 și emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2016 s-a repus apelantul Darii Vasile în termenul legal de declarare a apelului.

S-a ridicat cauza de la examinare în ordine de apel și s-a remis Judecătoriei Cimișlia pentru întocmirea hotărîrii integrale.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016 nu s-a dat curs cererii de apel depuse de avocatul Bucliș Anișoara în interesele lui Darii Vasile și s-a comunicat apelantului despre necesitatea prezentării cererii de apel cu indicarea motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul și dovada achitării taxei de stat.

La 18 ianuarie 2017 avocatul Bucliș Anișoara în interesele lui Darii Vasile a depus cerere de apel motivată, prin care a solicitat casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii, încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 2872 lei, a cheltuielilor de transport și a taxei de stat în sumă de 22689 lei, dintre care: 12965 lei taxa de stat pentru examinarea în fond și 9724 lei pentru examinarea în ordine de apel. (f.d.105-106)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2017 s-a admis apelul declarat de avocatul Bucliș Anișoara în interesele lui Darii Vasile.

S-a casat hotărârea Judecătorei Cimișlia din 12 martie 2016.

S-a emis o hotărâre nouă prin care s-a repus Darii Vasile în termenul de înaintare a acțiunii.

S-a încasat de la Roabeș Vasile în beneficiul lui Darii Vasile suma datoriei în mărime de 21500 dolari SUA, convertită în valută națională a Republicii Moldova conform cursului oficial al BNM la ziua executării hotărârii.

S-a încasat de la Roabeș Vasile în beneficiul lui Darii Vasile cheltuielile de judecată în mărime de 12965 lei.

La 15 ianuarie 2018 Roabeș Vasile a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2017 și menținerea hotărârii Judecătorei Cimișlia din 12 martie 2016.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel a aplicat o lege care nu trebuia aplicată, nu a aplicat legea care trebuia aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

Totodată, recurentul invocă că concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, din motivul aprecierii subiective a probelor examinate, necoordonându-le cu dispozițiile art. 121 și 122 din Codul de procedură civilă.

Consideră că instanța de apel a tratat tendențios cauza, fără a include poziția reală a recurentului/pârât exprimată în ședința de judecată, excluzând din context susținerile și probele intimatului. Astfel, în ședință a declarat că suma necesară a fost restituită, iar în decizia instanței de apel acest fapt nu s-a luat în calcul.

La 29 ianuarie 2018 Roabeș Vasile a depus cerere de recurs suplimentară împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2017 și încheierii Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii și a deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea cererii de recurs suplimentară, recurentul Roabeș Vasile a exprimat dezacordul cu încheierea din 20 octombrie 2016, invocând că apelantul Darii Vasile a fost repus în termenul legal de declarare apelului, fără a prezenta probe pertinente și concludente conform art. 116 din Codul de procedură civilă.

În acest sens, recurentul a indicat că hotărârea pe cauza dată a fost pronunțată la 12 martie 2016, iar potrivit proceselor-verbale ale ședințelor de judecată reprezentantul reclamantului Darii Vasile, avocatul Bucliș Anișoara, a fost prezentă în ședință, a cunoscut despre existența litigiului și, conform art. 56 alin. (3) din Codul de procedură civilă, era obligată să se folosească cu bună-credință de drepturile procedurale și să depună cererea de apel în termen legal.

Or, din suportul probator prezent la materialele dosarului, rezultă că apelantul Darii Vasile, prin intermediul reprezentantului său, a depus cererea de apel cu încălcarea termenului imperativ de 30 zile prevăzut expres de art. 362 alin. (1) din

Codul de procedură civilă, fără a indica careva motive întemeiate care să justifice omiterea termenului.

Astfel, susține recurentul că apelantul Darii Vasile urma să declare apel împotriva hotărârii primei instanțe cel târziu la 12 aprilie 2016, pe când, a depus cererea de apel numai la 25 iulie 2016, cu depășirea termenului prevăzut de lege.

Roabeș Vasile consideră că instanța de apel urma să respingă cererea de repunere în termen și să restituie cererea de apel declarată de Darii Vasile ca fiind depus înafara termenului legal, iar mențiunea instanței de apel precum că cererea de apel nemotivată împotriva hotărârii Judecătoria Cimișlia din 12 martie 2016 a fost expediată prin intermediul oficiului poștal la 31 martie 2016 și din motive necunoscute a ajuns la Judecătoria Cimișlia la 25 iulie 2016, nu poate fi reținută deoarece apelantul Darii Vasile urma să prezinte probe de la oficiul poștal privind cauza reținerii cererii de apel și/sau alte probe, iar, confirmarea precum că cererea de apel a fost expediată la 31 martie 2016 anume pe acest dosar și nu pe o altă cauză, nu constituie un înscris justificat în vederea repunerii cererii de apel în termen.

Mai mult, consideră că încheierea de admitere a cererii de repunere în termen este nemotivată, cu atât mai mult că art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevede expres momentul începerii curgerii termenului de declarare a apelului, și anume - pronunțarea dispozitivului hotărârii, iar apelantul și reprezentantul acestuia a dispus de suficient termen pentru a declara apelul în termen.

Cu referire la fondul cauzei, în recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel din 02 februarie 2017, Roabeș Vasile a invocat că instanța de apel incorect a examinat pricina dedusă judecătii, or, în conformitate cu prevederile art. 267 alin. (1) din Codul civil, termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanță de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani.

Totodată, a indicat că conform art. 272 alin. (1) din Codul civil, termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data nașterii dreptului la acțiune. Dreptul la acțiune se naște la data când persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

Astfel, susține că din materialele dosarului este evident că prezenta acțiune a fost depusă în instanța de judecată de către Darii Vasile la 08 decembrie 2015, adică peste 6 ani, 4 luni și 28 de zile de la apariția dreptului la acțiune, fapt ce denotă depunerea cererii de chemare în judecată cu încălcarea termenului stabilit de lege.

Reține că conform art. 271 din Codul civil, acțiunea privind apărarea dreptului încălcat se respinge în temeiul expirării termenului de prescripție extinctivă numai la cererea persoanei în a cărei favoare a curs prescripția, depusă până la încheierea dezbaterilor în fond. În apel sau în recurs, prescripția poate fi opusă de îndreptățit numai în cazul în care instanța se pronunță asupra fondului.

În acest sens, menționează Roabeș Vasile că a invocat omiterea termenului de prescripție de către Darii Vasile, prin referințele la cererea de chemare în judecată, anexate la materialele dosarului.

Prin urmare, referitor la cererea privind repunerea în termen a cererii de chemare în judecată pe motivul comportamentului cu rea-credință a debitorului, consideră recurentul că acesta greșit a fost admis de către instanța de apel.

La fel, susține că instanța de apel, în susținerea soluției privind admiterea demersului de repunere în termen a cererii de chemare în judecată, neîntemeiat a

invocat prevederile art. 277 lit. b) din Codul civil, menționând că prin achitarea sumei de 8 500 dolari SUA la 02 noiembrie 2012 a fost întrerupt cursul prescripției extinctive, or, la materialele cauzei nu sunt probe și nu reiese că anume această sumă a fost achitată în contul stingerii datoriei din recipisă, cu atât mai mult că, Darii Vasile cunoștea consecințele sesizării instanței de judecată peste termenul de 3 ani de la data la care debitorul trebuia să plătească suma datorată, și nu a întreprins toate măsurile necesare de a-și asigura drepturile sale de acces la instanță și de a depune cererea de chemare în judecată în termenul prevăzut de lege.

În acest context, afirmă că instanța de apel, fără a dispune de motive întemeiate, a admis demersul reclamantului Darii Vasile privind repunerea în termen a cererii de chemare în judecată și neîntemeiat a admis acțiunea, fapt ce contravine principiului securității raporturilor juridice.

Prin urmare, invocă recurentul că instanța de apel a interpretat și aplicat în mod eronat legea aplicabilă speței.

Referitor la cheltuielile de judecată în mărime de 12 965 lei încasate de instanța de apel, având ca bază contractul de prestare a serviciilor pentru colectarea datoriilor încheiat la 22 mai 2015 între ÎM „Incaso” SRL și Darii Vasile, menționează că contractul dat nu poate produce efecte juridice, având în vedere că nu a fost semnat de ambele părți, iar simpla indicare a numelui, prenumelui și telefoanelor de contact, nu denotă că au fost respectate condițiile de valabilitate la încheierea unui act juridic civil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa participanților la proces la 14 februarie 2017 (f.d. 123), iar potrivit cererii de eliberare a deciziei, recurentul a recepționat decizia integrală la 14 noiembrie 2017 (f.d. 129).

Din aceste considerente, Colegiul consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul înregistrat la 15 ianuarie 2018 se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 21 martie 2018 recursul declarat de către Roabeș Vasile a fost considerat admisibil.

Conform art. 441 Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Conform art. 442 alin. (1) Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Potrivit art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

Verificând materialele cauzei, în raport cu argumentele invocate în recurs și în coroborare cu normele de drept aplicabile la caz, Colegiul consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis, cu casarea integrală a încheierii din 20 octombrie 2016 și deciziei din 02 februarie 2017 și remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, de la faza de primire a cererii de apel, din următoarele considerente.

Conform art. 429 alin. (2) Codul de procedură civilă, încheierile date în apel pot fi atacate cu recurs numai o dată cu decizia, cu excepția cazurilor când, potrivit legii, pot fi atacate separat cu recurs și când încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

După cum denotă actele cauzei, avocatul Covaliov Natalia, în interesele lui Darii Vasile, a înaintat la 08 decembrie 2015 cerere de chemare în judecată împotriva lui Roabeș Vasile, prin care a solicitat încasarea de la pârât în beneficiul lui Darii Vasile a sumei de 21500 dolari SUA cu titlu de datorie, 2872 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și 12965 lei pentru achitarea taxei de stat. (f.d. 5-6)

Ulterior, la 22 ianuarie 2016, avocatul Bucliș Anișoara, în interesele lui Darii Vasile, a înaintat cerere suplimentară, prin care a solicitat repunerea în termenul de prescripție extinctivă. (f.d. 29-30)

Judecând cauza, prima instanță prin hotărârea din 12 martie 2016 a respins acțiunea ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 25 iulie 2016, avocatul Bucliș Anișoara a depus apel nemotivat în interesele lui Darii Vasile, solicitând repunerea în termenul de declarare a apelului și casarea hotărârii Judecătoria Cimișlia din 12 martie 2016. (f.d. 76-77)

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2016 s-a repus apelantul Darii Vasile în termenul legal de declarare a apelului. (f.d. 84-85)

La 18 ianuarie 2017 avocatul Bucliș Anișoara în interesele lui Darii Vasile a depus cerere de apel motivată, solicitând casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii și compensarea cheltuielilor de judecată. (f.d.105-106)

La caz, Colegiul reține că Roabeș Vasile a declarat recurs și împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2016.

Drept temei de repunere în termen a apelului, instanța a concluzionat că apelul declarat de avocatul Bucliș Anișoara în interesele lui Darii Vasile urmează a fi repus în termenul stabilit de lege, or, hotărârea supusă apelului este din 12 martie 2016, iar la 31 martie 2016 a fost expediată cererea de apel împotriva hotărârii Judecătoria Cimișlia din 12 martie 2016, fapt confirmat prin dovada de expediere de la oficiul poștal (f.d.64-65), care din motive necunoscute a parvenit la Judecătoria Cimișlia doar la 25 iulie 2016.

Ca urmare a examinării cererii de apel, instanța de apel prin decizia din 02 februarie 2017, a admis apelul, a casat hotărârea primei instanțe și a emis o nouă hotărâre, prin care a admis cererea de repunere în termenul de prescripție extinctivă și cererea de chemare în judecată.

Judecând recursul, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră soluția dată de instanța de apel cu privire la temeinicia cererii de repunere a apelului în termen nemotivată, deoarece rezultă din aprecierea greșită a circumstanțelor cauzei și interpretarea eronată a normelor de drept procedural.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de recurs reține următoarele.

În conformitate cu art. 362 alin. (1), (3) Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art. 116.

Conform art. 116 alin. (1), (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță.

Cererea de repunere în termen se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură și se examinează în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea repunerii în termen.

La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

Reieșind din normele legale citate, Colegiul apreciază ca fiind corecte argumentele recurentului cu privire la lipsa probelor ce dovedesc imposibilitatea depunerii de către Darii Vasile a cererii de apel în termenul legal și că încheierea de admitere a cererii de repunere în termen este nemotivată.

În sensul dat, instanța de recurs reține drept întemeiate alegațiile recurentului precum că, reclamantul Darii Vasile, având la cunoștință despre existența prezentului litigiu și examinarea lui, trebuia să întreprindă toate măsurile necesare de a proteja drepturile sale de acces la instanță, conform art. 56 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Apelantul prin lege a fost obligat să respecte termenul legal de contestare a hotărârii cu apel în 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, conform art. 362 alin. (1) Codul de procedură civilă.

În susținerea acestei concluzii se va reține că, examinând cererea de repunere în termen a apelului și reținând drept motiv întemeiat faptul că cererea de apel a fost expediată la 31 martie 2016 însă din circumstanțe necunoscute a parvenit la Judecătoria Cimișlia doar la 25 iulie 2016, instanța de apel a trecut cu vederea și nu a dat apreciere faptului că reprezentantul reclamantului Darii Vasile, avocatul Bucliș Anișoara, a fost prezentă la pronunțarea dispozitivului hotărârii din 12 martie 2016 (f.d. 53).

Mai mult decât atât, avocatul Bucliș Anișoara a primit dispozitivul hotărârii primei instanțe la aceeași dată, fapt confirmat prin recipisa semnată de către aceasta (f.d. 61).

Prin urmare, instanța de recurs reține ca fiind insuficient argumentul instanței adus în favoare soluției de repunerea apelului în termen.

Or, instanța de apel trebuia să verifice și să dea apreciere corespunzătoare tuturor împrejurărilor menționate, dat fiind că reclamantul cunoștea despre existența și examinarea prezentului litigiu și urma să întreprindă toate măsurile necesare întru valorificarea dreptului său de acces la un tribunal, prin depunerea în termen a apelului.

Colegiul remarcă că repunerea în termen a apelului în lipsa unei motivări clare și corecte, constituie o încălcare a art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, care garantează oricărei persoane dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei sale.

Dreptul la judecarea într-un mod echitabil de către o instanță, după cum este garantat de art. 6 § 1 din Convenție, trebuie interpretat în lumina Preambulului Convenției care declară preeminența dreptului, o parte a moștenirii comune a statelor contractante. Unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, printre altele, ca atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție. O situație similară a fost examinată în *cauza Popov vs Moldova din 06 noiembrie 2005*, în care a constatat, că prin neprezentarea motivelor pentru repunerea în termenul de prescripție pentru efectuarea unui act procedural, instanțele naționale au încălcat dreptul la un proces echitabil.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul reține și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în *cauza Ponomaryov vs Ucraina din 03 aprilie 2008*, unde se notează că deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o soluție care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

În *cauza Melnic vs Moldovei*, Curtea a constatat violarea art. 6 § 1 din Convenție (securitatea raporturilor juridice) – admiterea într-o cauză a unui recurs depus peste termen, fără a se expune asupra obiecției reclamantului că recursul este tardiv.

Instanțele judecătorești sunt obligate să-și motiveze soluțiile și concluziile, să furnizeze toate răspunsurile la întrebările care sunt pertinente pentru rezultatul procesului și necesită un răspuns special în hotărâre.

Astfel fiind, se constată că omiterea verificării aspectelor sus-menționate de către instanța de apel, indică la examinarea superficială a cererii cu privire la repunerea apelului în termen, ori repunerea în termenul de prescripție este un beneficiu acordat de lege titularului dreptului la acțiune, acesta având un caracter excepțional, în sensul că o astfel de cerere este admisibilă doar în cazurile în care depășirea termenului se datorează unor cauze temeinic justificate, neimputabile titularului de drept.

Față de cele ce preced, reieșind din faptul că eroarea judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs Colegiul ajunge la concluzia de a admite recursul, a casa încheierea Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2016, fapt ce direct atrage și

casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2017, și de a trimite cauza în apel la Curtea de Apel Chișinău pentru rejudecare, de la stadia primirii cererii de apel.

În conformitate cu art. 429 alin. (2) și art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

A admite recursul declarat de Roabeș Vasile.

A casa integral decizia Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2017 și încheierea Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2016, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Darii Vasile împotriva lui Roabeș Vasile cu privire la repunerea în termen, încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în apel la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată, de la stadia punerii pe rol a cererii de apel.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,

Iulia Sîrcu

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu

Dumitru Mardari